Prominēs saxū suscipit ipsum.
Vel sinu tuti cōditur antri.
Laudat excelsum gracior illi.
Dicit. euasi sorte benigna.
O reseruatū sanctius olim.
Obsequi fas sit criste tibi me.
Rursus aut si me nauigio das.
Vtar illo fac prosperiore.

Explicit liber p̄mus

Incipit. scd̄us. Prosa prima. Monachus.

Ecce nobis o volucer altera dies fulsit illa ɔtinuaueris precor effari que cepta sūt. Volucer. Memisti puto sub q̄li silitudine finē accepit hesterna collocucio nō ōnino dissimiliter nūc aduena nr̄ ex ꝓcella publici ciuilisq; naufragij cōsulte fugiēs in locū satis abditū velut in q̄ndā securitatis insulā se recepit. Illic more solitarij sedēs leuat se sr̄ se. theologiam hn̄s cōsolatricē. que doctrix ē discipline dei et electrix operū illius. q̄ sobrietatē et prudenciam docz et iusticiā et v̄rutem quib⁹ vtilius nichil est in vita hominib⁹. hec eigit ad spem futuroꝝ quēadmodum tetigim⁹. asserens ꝙ non sunt cōdigne passiones hui⁹ temporis ad futuram gloriam q̄ reuelabitur in nobis. addens ꝙ spes nō ɔfundit. ita tam̄ si sit vera spes nō ficta non fallax non temeraria

Est itaqz repromissio ne q̄ssima fallēs q̄plures blādientes sibi · vtē mundo dū etas florida ē · cōuerti poteris cū voles tāq̄ videlicz ex ꝓprys viribus nō dei dono fiat cōuersio · Sūt alij q̄s eo piculosius quo subtili⁹ decipit estimacō sua · dū casus peccatoꝝ varios quos perpeciūt emendaē non curāt Vtūt poci⁹ ad supbiā reputātes simile aliq̄d secū fieri cū apostolo · cui dat⁹ ē stimul⁹ carnis ne magnitudo reuelacōnū extolleret eū · eis āt sicut aiunt ne magnitudo v̄tutū · Ab alijs migrat iudas id ē cōfessio ꝓpter multitudinē seruitutis · tedet em̄ et pudet eos tociens ad cōfessores deducere lapsus suos a quibus abstinē vel nequeūt domino permittente · vel non satis volunt · Sunt quos scrupulorū inquietudo et cordis pusillanimitas ita perturbat ut vix relictus sit in eis spei locus · Sufficit alijs scire de spe ꝑ intellectū disserere dicētibus in deo solo spem esse reponēdā quis nesciat: vm̄ apud tales nullus pene spei vel sensus vel effectus est ·

Inuenies alios sperātes in miscd̄ia dei quos ad homines nulla flectit miscd̄ia venia nulla patet

Quid q̄ desperāt alij de dei bonitate si non suauitatem dulcedinis sue experimento iugi gustent quasi iam esse velint non spe sed ipsa re beati · et possidere hereditate sanctuarium dei · neqz esse in laboribus hominū neqz cū hominib⁹ ꝑ tēptacōes flagellari · Alios vidē ē dū eos paululū visitat

deus in opulento et intimo bone spei sensu ꝓtinꝰ
extolli sibi magnos esse ꝓprie vite negligentes et
seueros aliene censores. arroganciores demū. vñ
humiliores corā deo et hominibꝰ et sibi viliores es
se debuerāt. Quid porro dicemꝰ de duplicibꝰ cor
de. qui duabꝰ viis niti volūt spem in mūdo ponē et
spem in celo collocare cupientes? Quid rursus
de ingratis largitori deo ꝓ oībus donis vel nē vel for-
tune vel grē. q̄ vtinā sapēnt illā sapientis gūē vo-
cē. ingrati spes tāq̄ hybnal glacies euanescet. Ali
oꝝ vox ista est. certus sum me saluandū neqꝫ eīm
fecit me deus ut dampnarer q̄ vult omnes homi-
nes saluos fieri. Maior est iniquitas mea dicit
alius ymitator cayn q̄ ut veniam merear quid co
nabor? quid sperabo. Laxis habenis vtit alter
certam dampnacionē suā pro incerta faciens. q̄c
quid iquit egero bonū sit aut malū qd̄ de me statu
it deus illud fiet. mirū vero cur non vtitur argu-
mento simili dum medicinam ut sanetur vel cibū
ut viuat sumē monet. qꝛ p̄sciuit vtiqꝫ deꝰ qñ mori
etur ā viuet. Monachus. Beatus est volucer
cuiꝰ est vere nomē dm̄ spes eius et nō respexit in
vanitates et insanias falsas q̄les ꝯmemorasti. Sꝫ
reuertor ad aduenā nr̄m. Nōne q̄so retorquet fre
quēs sue ꝯsidacōis oculos ad p̄terita q̄ l'ꝑtulit. vel
alioꝝ exēplo ꝑferre potuit? Voluc. Retorq̄t q̄dē
a id crebro. gracias inter tristiciā siml a gaudium

spem et metū agens deo. nichil sollicitus iuxta mo
nicionē apostoli. nisi ut peticiones sue innotescāt
apud deū ꝑ sua suorꝫ qꝫ liberacione consolacione
et salute. Monachꝰ. iuste vero grās agit. q̄s eīn
nō eū felicē ex hoc vno si cetera deessēt iudicauerit
ꝙ de formissimā et horridā nedū ciuitatis p̄clarissi
me. ꝫ tociꝰ regni nup florentissimi desolacōnem nō
dicā expiri in se ꝫ nec oculis inspicere cōpellitur?
Nonne legimꝰ augustinū ea tēpestate qua obside
batur ciuitas sua potius mortē a dño peciysse ⁊ im
petrasse ꝑ magno munē. q̄m ꝙ mala gentis sue co
rā se cernere cogeretur. Hic ⁊ mathatias p̄nceps
dū vidēt mala q̄ fiebāt in populo iuda et iherusalē
ve michi ait. ut q̄d natus sū vidē cōtricōnē populi
mei et ꝯtricionem ciuitatis scē et sedē illic cū dat̄
in manibꝰ inimicorꝫ? Nota est historia de cathone
q̄ mortē cruentā inferre sibi maluit q̄m in dissidio
ciuili viuere ipsūqꝫ videre tante tēpestatis actorē
Volucer. Est ut dicis monache. ponit nichilomi
nus crebro pre oculꝭ cordis sui quot indignissimas
subsanaciones q̄t obprobria pessimorꝫ ymmo for
tasse carceres et vincula multos ex innocentibus
caris suis pro fide pro iusticia pro pace reipublice
pro integritate regalis dominij ꝑpeti necesse est
Q̄ñeciā vidē sibi videt̄ nōnullis hec accidē eo dum
taxat ꝙ sibi vel affinitate vel familiaritate vel cē si
milꝭ defensione pariqꝫ zelo cōiūcti sūt. Eis obiectaī

p̄terea q̄ magna mali radix et origo ab illo p̄cesse
rit et aucta sit. venisse āt tēp9 qn̄ iudicium cū suis
recipiet. ymmo ⁊ ꝛ̄fuga fc̄us exul ignominosus ⁊
abiectus nec aspectu publico dign9 iam recipi. At
vero traicit has et similes cōtumelias in spem vi-
te eterne. sciens q̄ nō est seruus maior domino su
o quē nedū beelzebub appellarūt. ꝫ ad mortē vsq3
p̄secuti sūt. Formidat p̄inde q̄ apud deū nō sit dig
nus habitus q̄ cū alijs similia pateretur. ā tēp̄ auit
in illo flagellum suum qui vincit in martiribus p̄
tēdo cōfessorib9. aut noluit benignitas sua addere
tristiciā super tristiciam. suis p̄ se orantib9 amicis
nec veritatem in eius obprobrio vehementius con-
culcari. aut ad extremum reseruat ipsum ad alia
certamina. Aut ita fieri voluit quatenus in solitu-
dine quadam segregatus exercitet̄ liberius et sco
pat spm̄ suū. recogitās om̄s ānos suos in amari-
tudine anime sue. ut sanctius deinceps ad an
teriora se extēdat. Monachus Spero volucer
vertet omnia in bonū deus. cuius sapiencia attin-
git a fine vsq3 ad finē fortiter et disponit oiā sua
uiter qualem ei comitem esse prememoratus es.
Volucer. Confidit taliter euenturum sibi de
o propicio. et in hac meditacione constituit alterā
sue consolacionis causam precipuam. que versa-
tur in reuelacione regiminis mundi per scripturā
sacram que deo dicit. oiā in sapiā fecisti. Et rursus

Omnia q̄cūq; voluit dn̄s fecit in celo et in terra in mari ⁊ i omnib⁹ abyssis Que volūtas sicut semp efficax sic et iusta est sine qua factū est nichil. vsq; adeo ꝙ neq; foliū ab arbore neq; passer in terrā dicente cristo cadit sine ea. vehemens ꝓrsus hec ē diuine libertatis in omni actione concurrentis expressio. cui voluntati nostra ut conformetur oportet. Nam quis es o homo loquitur theologia qui diuine voluntati p̄sumis obsistē vel adūsus eam temerarius m̄murare: Vide q̄d equius ē aut te voluntati diuine cōformando subdere. aut ꝙ ipsa tue subseruiat volūtati. Hanc solidā de diuina ꝓuidētia veritatē si ph̄ia plene potuisset attingere vel suis eam sectatoribus demonstrare. theologiam superaddi per reuelacionem non ita necesse fuerat q̄uis voluerit alios deus q̄m ph̄os cognicionis huius saluberrime participes fieri. Philosophis vero sic euenit. ut maior eorum numerus poneret deum non minori necessitate q̄ solem agere q̄cq̄d agit. vnde sic libet depromere.

¶ Primū metrū scd̄i.

Sol radianti.
Luce chorusc⁹.
Lumina fundit.
Semper eodem.
Missa tenore.
Nescit auaros.
Condere vultus.
Non sibi fas est
Quin sua virtus
Largiter omnis
Influat orbi.
Philosophantū

Turba prior.
Lege coercet.
Hac dominātem.
Libera dicūt.
Non sibi vis est.
Influa mundo.
Qua valeat plus.
Aut minus vti.
Perpetuata.
Lege gubernans.
Jugiter vna.
Mens sua fato.
Stringitur arto.
Ergo rependi.
Gracia qualis.
Debet eidem.
Id quia prestat.

Prestet oportet
Vana quid ores
Flectere querens
Ad tua vota
Qui manet idem
Deuius error
Iste sacrate
Religionis
Destruit omne
Robur et aufert
Sed nec egere
Crede supremum
Quoqz creato
Sat sibi laus est
Vt placet et vult
Dat sine motu.
Cūcta moueri.

Scda Prosa scdi.

Philosophia volucer nūquid non apud boecium vtramqz ponit et saluat libertatem dei videlicet et nature cuiuslibet vtētis racione? Volucer. Cōstitut9 in superiori lumine potuit ita videre boecius. qualiter nec platonici nec stoyci in lumine solo philosophie versati viderunt. Alioquin perpetuitatem mundi ut alias modo attingam ne quaq̄m demonstrare conati fuissent ex carencia libertatis ad vtrumlibet prime cause de

qua canit theologia · dixit et facta sunt mādauit
et creata sunt · Nec mirādum hoc in philosophis ·
qui perfectionem et actionem p̄me cause venaban
tur ex inspectione creature visibilis in qua non ē
per experimentū repire ꝙ aliqua sit aut esse possit
creacio · Hinc pro principio percrebruit apud eos
ex nichilo nichil fieri · Sed hec alibi lacius tractā-
da sunt et amplectenda theologie tradicio per scp̄
turam reuelatam · ꝙ diuina voluntas agit ad ex-
tra libere contradictorie et ad vtrumlibet · sicut
historialis et ꝓpheticus scripture decursus palam
monstrat · Cuius racio est quam philosophi vel ne
gauerunt vel nescierunt · Deus quippe non ideo
vult res ad extra fieri · quia bone sunt quemadmo
dum mouetur humana voluntas ex obiectione bo
ni veri vel apparētis · Est ecōtra poci⁹ · ꝙ ideo res ad
extra bone sunt · ꝙ deus vult eas tales esse · adeo
ꝙ si vellet eas vel non esse vel aliter esse id quoqꝫ
iam bonum esset · ꝓpterea bene enūciauit magn⁹
ambrosius post basilium ꝙ voluntas diuina natu
re p̄ma lex est · deniqꝫ volūtas eciā creata si ꝯcedat̄
īmobilitari circa volicōnē alicui⁹ boni hoc nō ē ni
si respectu finis ꝛ eoꝝ sine q̄b⁹ finis hr̄i nō p̄t · q̄s
vero negauerit diuinā volūtatē nō aliū hr̄ē finem
quē velit nisi se · qm̄ ꝓpt̄ se fecit ōnia · et ꝓpt̄ se erāt
añq̄ fierēt omnia q̄lia cōstat nō eē necessario con-
nexa ad volicionem seu consecucionē finis huius

quare nec necessario volita sunt Secus in cōicaci
one diuinarum personarum ad ītra que in sua ne
cessitate consistit sicut in sua necessitate vult se deꝰ
qualis itaqꝫ reputanda esset diuina perfectio · si ex
ꝓductione creaturarum dependeret quas in sui cō
paracione cōstat esse quasi nichilum et inane ita
ut mirādū pociꝰ videat̄ īmēsam ꝑfectionem fuisse
dignatā res tāte imꝑfectiois et cuiusdā vilitatis
ꝓducē ac regere quas si repēte destrueret vel in v-
nū confunderet quis ei dicere posset cur ita facis ·
Quēciam theologia volens amplius captiuare ō
nē intellectū · in obsequiū fidei · ꝓposuit in mēoriā
diuinoꝝ mirabilium escā quā dedit dn̄s timentibꝰ
se in eukaristie sacramento · vbi relucet incompre-
hēsibiliter ꝙ sup ōnem sensum sup ōnē nature cō
munis ordinē deus potest scit et vult cotidie mira-
biliter operari · Ad cōsolacionē igit̄ aduene nos
tri pro recogitatis alioꝝ calamitatibꝰ ⁊ angustijs
theologia sumit iniciū a p̄ma et sup̄ma causa que
deus est · in cuius dicione cuncta sunt posita · et nō
est qui sue posset resistere voluntati · de hinc ad in-
feriores effectus se deflectit · Philosophia vero cō
uersum ut sepius processum retinet ab inferioribꝰ
et cognitis ad supiores ⁊ latētes causas ductu raci
onis se subleuans · Occurrit autē p̄mitꝰ in hº ꝓ-
cessu mirabilitas reꝝ infra latenciū variabilitas
sortis humane que numq̄ in eodē statu permanet

deniq3 cōfusio q̄dam et imꝑfectio eoꝝ omniū que
mundus inferior ostētat· ut sunt diuicie opes dig-
nitates regna gloria voluptates que frequencius
in cōñria dilabunt̄· Sz inchoat ꝓtin9 ab alto
ꝑegrin9 noster fide fultus· ita grauioris mali reco
gitacio suffeñciam leuioris facit equanimiorem·
vult ecce supremus iudex deus prout edocet theolo
gia q̄ ab inicio mundi vsq3 hodie et in secula sup
plicijs infernalibus angeli multi et homines cru
cientur· vult alios in purgatorij locis penis tradi
cōqueri non audes neq3 debes· vult autē homines
viatores tribulacōnibus multis exerceri tu quis
es qui q̄rulando contradicas: Quid magnū si cor-
ruūt et pereunt qñq3 peritura· si moriuntur aliqñ
morituri· hoc vero magnū est elaborare quo fine cō
cludatur vita semper victura· vel in societate bea-
toꝝ vel in dampnatorum calamitate· monach9·
Sencio volucer q̄ in alienorum sicut et in ꝓprio
rum malorum meditacione cōtentus non est adue
na noster infima sectari: scandit protinus ad sup̄
ma velut in arcem supra quam non est altera· vi-
deat autē ne cadat· est em̄ ut aiūt lapsus iste sapi
entum de ꝓuidencia dei cum arbitrij libertate· vide
at insuper ne dum fragilibus et caligantibus ocu
lis incircūscꝑtibile lumen nititur attingere demer
gat̄ in tenebras dēsiores· exēplo noctitoracis qd̄ i
ducit aristotiles ad nitidissimā sol' lucē· Volucer·

Tutatur eum monache fides illuminās tenebras
suas et aciem mētis inualidā sua luce collustrat·
ut in tā excellenti lumine figi possit·eiqz sit delecta
bile iocūdū et salubre videre lumē diuinū qđ absqz
ea odiosū foret noxiū et triste· Proinde iam acce-
pisti quod de cogitacione nedum aliene·sed ꝓprie
dāpnacionis agit· vm̄ptamen ad intelligenciam
huius rei vel ne incredibil' vel scandalosa sit ad ꝯg
noscendū p̄terea qualiter et in q̄bus hūana volū-
tas diuine debeat conformari·rememorāda est dis
tictio de triplici volūtate ꝓut ad omnem appetitū
nomē volūtatis se ꝓtendit· Est in supremo ꝓprie
dicta voluntas racōnalis insita porcioni sue superi
ori que ad leges conuertitur eternas vel ad vnicā
pocius et̄nitatis legē sua fecūditate seu virtuosita
te multiplicē· Est em̄ iuxta sapientē dei spūs vni-
cus et multiplex· Hec voluntas ita semper confor
mis esse tenetur diuine voluntati cognite·ut adū
sus beneplacitū suum nūq̄ remurmuret q̄si vel in
iusta sit vel irracōnabilis aut incōposita crudelis
et inuida·hec voluntas in beatis spiritibus ita di
uine cōiūcta est īmobilit̄·ut sicut ipsi cū deo vnus
sūt spiritus·ita sit vnū velle et vnū nolle qđ ami-
coꝝ esse ꝓpriū eciā ph̄ia tradit· Hinc ꝑ psalmistā
Absorpti sunt iuncti petre iudices eorum· que pe-
tra cristus est et deus·quia cristus deꝰ cui sc̄i iudi-
ces seculi ita iūcti sūt ut absorpti videantur in deo·

et vnum facti in cōmunione volūtatū cū eo. Porro
voluntas hec in viatoribus bonis diuine volūtati
cognite. licet mobiliter cōformis est. orans ex insti
tuto xp̄i. fiat voluntas tua sicut in celo et in terra.
qd̄ in oracione sua seruauit dicens in agonia posi
tus. Abba pater omnia possibilia sūt tibi. trāsfer
hūc calicē a me. ꝫ nō qd̄ ego volo ꝫ qd̄ tu. consistit
in hac cōformitate et applicacione volūtatis ad p̄-
mam et inobliquabilem regulā diuine voluntatis
rectitudo cordis nr̄i quā cōsequitur exultacio pax
iocūditas ac vniūsaliter om̄e bonū qd̄ videns in
spiritu ꝓpha clamauit. q̄m bonus israhel deus hijs
qui recto sunt corde. Quo contra pessimus iudica-
tur deus ab habentibus cor distortū qualiter est in
hominibus malis hic in via flexibiliter tamen in
dāpnatis vero cū obduracione sempit̄na. Altera
voluntas est inserta porcioni racōis inferioris. q̄
quidē altera dicit̄ nō in sbā ꝫ qꝛ cōuertit̄ ad leges
vel res inferiores elongata q̄dāmodo a p̄ma luce et
v̄tute eo tenebrosior et debilior effecta. quo magis
ac magis in inferiorum oblectacione et visione se
cōuertit innectit et demergit. ita ut nequeat quan
doqꝫ oculos tenebris assuetos in supernam verita-
tis lucē attollere. sicut oculus carnis positus et re-
clusus vbi sol materiaꝰ occidit vel occasui ꝓxim⁹
est caligat. Hanc voluntatem inferioris porcionis
qn̄qꝫ vocam⁹ appetitū sensualē nō gn̄aliter ꝫ ꝓut

natus est obedire racōni. et ita liber ē ꝑ participa
cionē. scd̄m quā voluntatē permittit nos deus m̄l
ta velle vel optare fieri. quoꝝ opposita vult absolu
te diuina sua voluntas. ut pius filius bona volun
tate vult patrem viuere quem deus mori statuit.
Hec tn̄ intātū recta est si voluntati superioris ra-
cōis. sic̄ illa diuine nequaq̄ remurmuret. Terci
o modo sub volūtatis noiē late sūpto cōplectitur
ōnis appetitus q̄ non cōiūctam racōnē sequi habet
ut est in hominib⁹ de duplici volūtate p̄ori. ꝫ regit̄
a dirigit̄ tm̄mō q̄si remēorata ab intelligēcia infal
libili q̄ deus est. qui sic res ordinat ut eas ꝓprios
motus agē sinat. ꝓpterea volūtas hec n̄llo pacto
cōtraria p̄t esse vel adūsa diuine volūtati cui⁹ soli⁹
influxū vel instinctū cōseq̄tur. Q° fit ut in brutis n̄
habentib⁹ cōiūctā sibi racōnē culpa careāt motus
sensuales q̄les in singulis variantur scd̄m natu-
rā huius speciei vel illius quos omnes in homini
bus quodāmodo aggregatos inspicimus.

¶ Scd̄m metrū scd̄i.

Quot subiecta modis animalia.
Passionibus sunt
Crudelis leo tigris et aspa
Trux aper furore
Indomitus siluas onager colit
Vnicornis atrox
Lasciuit vitulus. petulans cap

Et equus superbus.
Astus fraus vulpi. lepori timor
Os vorax lupis est
Liuidus est catulus. sus sordida
Tardus est asellus
Vrsa ferox. prudens elephas sibi
Castitas amica
Turtur fida pari simplex quoqz
Stulta corde perdix
Pauo glorius et zelotip9
Est auara cornix
Felle columba caret. canit omnia
Bubo dira planctu
Est apis arguta mira facit
Arte mel fauosqz
Prouida se formica regit pigra
Vult cicada soles
Nisus aues. lucius pisces rapit
Est odora vultur
Pugnaci gallus est pectore
Miluus est inerti
Quis philomena mōs vr̄os capit
Ac alauda vestros.
Tales innumeras animalibus
Inditas videbis
Condicōes quas natura dat
Alma cuiqz sparsim.

Omnia ꝑpulchro regit ordine
Noxia nulla culpat
Nullꝰ et error inest· industria
Cuiqꝫ mira valde·
Ast hominis racio cõplectitur
Omne tale sparsim
Per varias species rectrix data·
Cui necesse cũctos
Affectus iusto moderamine
Temꝑet regatqꝫ
Si renuit peccat· fit seruaqꝫ
Turpiorqꝫ brutis
Stet racio fiet sibi subditus
Eius appetitus
Et dominatur ei· qđ si nequit
Haud ream putato

¶ Prosa t̃cia scđi· mõchꝰ·

Miseret me mei vehementer meiqꝫ similium corde volucer dum ista perpendo· vident iniquitatem et contradictionem in hominum ciuitate vel regno spirituali· vbi summa tranquillitas esse debuerat· vbi par erat voluntatem quamlibet inferiorem parere superiori· sed hoc euerso turbatoqꝫ ordine ut pax abcedat necesse est· Nam pax quid aliud est q̃m ordinis tranquillitas in imperando et obediendo· Volucer· Obedit monache si validũ fuerit si viuax et efficax

si viuax et efficax imperiū·cuiusmodi viuacitatē
grā virtutesq3 conferunt·p̄cipue iugis exercitaci
o voluntatis superioris·ut ad diuinā se cōuertat
videat obseruet inhereat·Ita em̄ fiet ut ipsa roboē
tur et debilitetur inferior in contractu suo apcior ef
fecta suscipe formā vel influxū seu virtutē a supiori
deriuatam·Imitādus ē ihesus factus nobis a deo
sapiencia qui suscepit et ostendit in se quid agere
debeam9·in quo preter voluntatem diuinā erat eī
deus·triplex quā diximꝰ voluntas inuēta est·Vo
luit scd̄m p̄mā assidue q̄cquid deus voluit·laudās
et a ꝓbans ordinē diuine sapiencie bonitatis et
iusticie in omnibus quecūq3 voluit et fecit in celo ꝑ
saluacionē in omnib9 abissis ꝑ dāpnacionē·i ter
ra et in mari per quandā saluandoꝝ et dampnā
doꝝ variam agitacionē·Nos itaq3 ihesum scd̄m
hanc voluntatē debem9 imitari·et si nō vsq3quaq3
possim9 ex equo dū hic viuim9 quando nōdū con-
firmati sumus·quando ꝑ alterā scd̄arū voluntatū
distrahi potest in nobis hec voluntas et turbari
ymmo et ab actu suo penitus impediri·sicut et iu-
dicium superioris racōnis scd̄m q̄ dirigit̄ potest ab
sorberi·Secus in xp̄o sicut in beatis:q̄ scd̄m hāc
porcionē beatus fuit in via cristus·nichilominus
hec voluntas in cristo voluit ut inferior duplex volū
tas ageret motus suos in omnib9 absq3 peccato·
hinc doluit hinc tristis et mestus fuit·hinc orauit

hinc miscdia motus est sup turbas et egrotos hic
lacrimatus est. hinc cōquest9 est tāq̄ sensualitatis
aduocatus. deus deus ut q̄d dereliquisti me. quādo
porcio inferior absq3 vllius consolacionis redundā
cia superioris ad eam demersa erat in acerbissime
passionis abyssum. nemo autē vnq̄ carnem suam
odio habuit. hinc postremo cū clamore valido et la
crimis deo supplicans expirauit. Exemplum igit̄
nobis dedit deus. ut quēadmodū iuxta hanc dupli
cē voluntatem fecit scd̄m quam erat viator. ita et
nos faciam9 tā pro nobis q̄ ꝓ fratribus plorem9
oremus tristes simus et clamem9. qꝛ sic est volūtas
dei. cui supior nrā voluntas conformis est si bona
est. Consurgit inde meritū multiplex si nō dimoue
tur a stacione sua. hoc est si ꝓpter motus iferiores
illius duplicis voluntatis nichil vspiam mali agit
quod diuine sit aduersum. Monachus. Sz q̄d
aget pauperculus et infelix viator venūdatus sub
pc̄o senciens cū apostolo aliam legem in membris
suis repugnantem legi mētis sue. et captiuantem
sub pc̄o qualem phi experti sunt. quis enim vi-
uēs expers esse p̄t. ꝫ originalis causa tante corrup
cionis fuit eis incognita quā theologia reuelauit
Nōne dū conatur anim9 assurgere. illico quasi pa
lisi dissolutus aut debilitatus coluber relabitur?
Ve nobis viatoribus quos fatigat et sepius inter
t̄bat volūtas iferioris racōnis. enitēs ad se trahē

supiorē rectricē volūtatē pōdē graui fomicis origi
nalis grauiori peccati actualis grauissimo inue-
terate cōsuetudinis. et sup omnē modū ingēti mo
le obduracionis. qualit̄ in xp̄o nec fuit nec esse po
tuit nec similit̄ est in beatis. Volucer. Exclame
m⁹ monache cū apostolo. Infelix ego hō q̄s me li-
berabit de corpe mortis huius: subinde rñdeam⁹. grā
dei p ihesū cristū. dicam⁹ eidē. fiat nobis dñe scd̄m
iudicium atq; desideriū nō inferioris s̄ supioris rō
nis atq; volūtatis. fiat in nob̄ sicut in celo fit. vbi
mot⁹ regularis p̄mi mobil̄ tāq̄ racionalis tēpat
obuias reuoluciones orbiū inferiorum siue plane
tarum. Porro contranitamur ut possum⁹ reniten
tes saltem in suspenso quodam liberum arbitrium
ne precipitanter eliciat actum suum. quin ī hac vi
suspensiua sit velle sit nolle sit actus medius. sal-
uatur precipue libertas arbitrij et sua in nobis v
tilitas. alioquin sine suspensione tali vel remisu vo
luntas inferior fortificatur assidue rebellior quoq;
et indomabilior efficitur vsq; adeo q̄ similis fit iu
mentis insipientibus que carent arbitrij volunta
te suprema. ymmo vero plurimū differt. quia sub-
sternit et seruire facit sue libidini dñam volunta-
tem deterior effecta brutis quo seuissima est iniusti
cia ferens arma. Omittamus eos quos ad hāc
seruitutem malicia pertrahit. loquamur illos qui
iudicium racionis q̄ libertas radicat̄ vel malū hūc

ut infantes et fatui vel imꝑfectū ut pueri vel inuali
dum ut femine· namq; variū et mutabile semꝑ fe
mina Qꝛ si cā cognoscitur cur puerorꝫ sit imꝑfectū
et mulierū inualidum iudiciū· Credi nō p̄t quan-
tam turbā hm̄odi puerorū et puellarū inter bar-
batos homines expimur· Multi multa suꝑ hac re
locuti sunt· astrologi medici ph̄i· et hy vario mō
poete magici ꝓph̄e falsi vel ydolatre· ꝓpheta verꝰ
tādē dixit de deo· q̄ finxit sigillatim corda eorū q̄ in
telligit oiā opa eorꝫ· Et sapiēs· Cor regis in maū
dei ē· quocūq; voluerit īclinabit illud· q̄ scd̄m apos-
tolū cuiꝰ vult miseret̄: et quē vult indurat· Theo
logia vero recipiens ex ōnibꝰ p̄orū dictis id qd̄ ꝓ-
babilius ē et imꝓbabilia reiciens cōflat et colli-
git pro statu vie et nature destitute causam talem
Itaq; sicut aiā rōnalis depēdz a corꝑali disposicio
ne vel armonia nō q̄dē in esse cū sit immaterialis et
imōrtlis· ꝫ inoꝑari in corꝑe· ita scd̄m varias oꝑacio
nes suas p̄supponit et req̄rit diūsas disposicōnes
armoniacas· vnā habz ut informet et sustētet cor-
pus· alterā ut vegetet ⁊ augeat· alterā ut moueat
et sensificet· et hoc q̄dem nō vno mō sicut nec vnꝰ
est tantum sensus carnis sed est exterior· est et in-
terior multiplex· quas inter armonias non dubiū
q̄n primā in ꝑfectione scd̄a excedat· scd̄am t̄cia· et
ita de reliq̄s· Neq; negat aliq̄s q̄n in p̄dictis ope-
racionibꝰ vtat̄ et egeat aiā rōnal' organo corꝑeo

sicut est forma corpis organici phisici hominē in es
se cōstituens · vm̄ sup est alia pfectior opacio racio
nalis anime sup̄ brutales · in qua cōuenit cū ange
lis · quā opacionē dicim⁹ intellectualē · in qua ra-
dicat̄ libertas arbitrij q̄ libertas est facultas racō
nis et voluntatis · qꝛ nec voluntas sine racōe elige
ret · nec racō sine volūtate vellet · libertas idcirco cō
plectit̄ vtrāqꝫ vim · Rursus hec opacio ītellectua
lis q̄uis in se nō sit organica · p̄supponit tamē dis
posicōez organicā in sensib⁹ p̄serti interiorib⁹ pfecti
orem lucidiorem et q̄eciorem q̄m aliqua sit aliarū ·
Omnē em̄ intelligentem sicut dicit aristotiles ne
cesse est fantasmata speculari · q̄uis auicēna et al
gazel cum similibus tradiderint intellectum desup
illustraciones ab intelligencijs sine sensu preuio
vel inspectione fantasmatū posse suscipe · hinc pro-
phecias et diuinaciones tam in vigilia q̄ in somp
nijs saluare nitūtur · sicut aliq̄ tradiderūt fantasi-
as om̄s brutorum et hominū a celestibus corpori-
bus exoriri · longum vero prosequi esset opiniones
singulas · Redeam⁹ ad cōpendiū et dicam⁹ ut ce-
pim⁹ q̄ intelligēdo p̄mit⁹ et spēs intelligibiles e
liciēdo nc̄ie est fantasmata speculari · nō certe qua
liacūqꝫ ꝫ ordinata pura et lucida · si lib̄m arbitriū
debeat eē pfectū stabile et integrū · cū āt mille mod̄
ymmo inuis cōtingit istā quā vsus liberi arbitrij
p̄req̄rit armoniacā disposicōnē nūc tōlit̄ impediri

ut in infantib9 et fatuis ebriis et amentibus mul-
tis nūc īpfectā hr̄i ut in pueris · nūc instabilē et va
riā ut in feminis et in omnibus generaliter q̄ va-
riis passionib9 affecti sunt · tādē integra vix habe-
tur hm̄odi disposicō ad queq3 intelligibilia ꝓpter
defectū cōsurgentē ex naturali vel accidētali cōplexi
one · quo fit ut diūsi vigeant vsu liberi arbitrij · q̄-
dam in istis alteri in alijs et nequaq̄ in vtrisq3 · q̄d
dicem9 de diuersis hominibus · cū varietatē istam
diuersis tēporibus ymmo eodē die · et fere de momē
to in momentum cognoscat homo qui se discusse-
rit acriter in seipso · dum famelicus aliter iudicat
q̄ repletus · sobrius q̄ ebrius · mansuetus q̄ ira suc
census · vigil q̄ sompniculosus · amans q̄ inuidus
continens q̄ libidine stimulatus · humiliatus q̄ ex
altatus · et ita de reliquis sine numero · Neq3 ta-
mē adhuc attigim9 melācolicas fantasias q̄s infi
nitas medici tradūt ex humoꝝ corrupcōe varia ge
neratas format ei grā exēpli fantasia fumis gros
sis obtēbrata fantasmata t̄roris et horroris · sicut
puer in tenebris sol9 inde clamās et fugiēs · Qua
ex re sēp t̄stes sūt aliq̄ · aliq̄ e diūso iocularit̄ leti ·

¶ Terciū metrū scdi ·

Splendidi solis radij videndos
Exhibent sese tuitu fideli
Si serenus sit medioq3 purus
Aer īmo perspicuo refulgens

Guttule roris pluuie re dense
Rar⁹ aut nymb⁹ vel optata nubes
Pendulū si se per mane librant
Frangitur circa radius cathecū
Visib⁹ falsas tribuit figuras
Mille portēdens oculis colores
Yridis monstrat pluuiosus arc⁹
Halo lunaris varia vel ortu
Sol vel occasu specie nitescens
Par in obiectis speculis videre
In quibus distant color et figura
Pro situ tali variaqz forma
Est agens virtus anime suprema
Que relucescit radians in yma
Parte passiua spēs in actum
Efficax ducit · ꝫ speculatur
Per p̄us grossi simulachra sensus
Spūs que fert cerebri medullis
Cum quibus fumos recipi putato
Hos vagos turpes fetidos ⁊ atros
Alteris mulcens nitor est et ordo
Pulcher aptatus numero placenti
En hēs causas · sapienter aptes
Cur sit elusus racionis vsus
Arbitrans plene · nec inest facultas

¶ Prosa quarta scdi · Monach⁹ ·

Intelligo voluc̄ q̄ late pateat ista de fātasijs

cordis de fallacib9 iudicijs anime perscrutacio. se-
cūdū quam meminisse debet homo fragilitatis et
imperfectionis sue. nam qualiter inuenietur aliq̄s
qui pretactis incommodis vel in aliquo non sit ob
noxius. Sed quemadmodum de vicijs oracius di
cit. optimus ille est qui minimis vrgetur. ita liber
ille dicendus est qui non vltra cōmunē hominū
modū melancolicis fantasijs irritet̄. Redeat vero
sermo noster vnde sūpsit exordiū. ut cōsonus sibi
fiat. Volucer. Redeat volo. p̄misim9 quidē inues
tigādo cōsolacōnē aduene nr̄i sup cōtricōe gētis su
e q̄ eum theologia ad conformandū voluntatem
suam diuine volūtati p̄mitus anhelat. ita em̄ ha
biturus erat cor rectū ac perinde letū pacificū et tr̄
quillū. s̄ q̄m̄ de qua voluntate sermo fieret ignora
ri poterat distictio trimēbris de voluntate subiūcta
est. Reddita p̄inde racio cur in volūtate p̄peditur
libertas arbitrij quo facilius appareret qualiter
adiuuatur. Progredientes igit̄ dicam9 q̄ intel
lectus postq̄ inspexerit fantasmata potest inde spe
cies intelligibiles elicere denudando quodāmodo
eas a materiali cōdicione et in eis effodiens agal
ma spirituale hoc est simulachrū vel cōceptum nūc
vniūsalē nūc specificū. Quo facto intellectus talit̄
actuatus iā potest rōcinari nō inspecto fantasma
te. iā silogizat discurrit regulas arciū sibi format
generales et infallibiles ad exēplar artis prime

Neqz neganda ē hec vis intellectiua · cū de v̄tute
estimatiua fateam̄ · q̄ ex sensatis elicit spēs insen-
satas · ut ouis inimiciciā ex figura lupi · At vero
dū semel actuata fuerit p̄ fantasmata ortū hn̄cia
ex aliquo sensuū exteriorꝫ iam potest alia sibi fōrare
talis generis in sompno vel vigilia aliter nō · Cuiꝰ
signū est q̄ a natura ceci nō sompniant neqz fanta-
siant̄ de coloribꝰ · neqz de eis sciām hn̄t vllā · Deni
qz p̄ cōtēplacionē ut alibi dicendū est venit mens
ad intelligēciā purā et simplicē sine motu vel dis-
cursu ad exemplar licet imp̄fectū valde simplicis
intelligencie diuine q̄ vnico cōtēplatur intuitu pn̄-
cia preterita et futura · ⁊ instar cētri intelligibilis
stabilis manēs dat cūcta moueri · sic vnica et iua
riata respicit et intelligit ōnia q̄ motui subiecta
sunt · Ad hunc statū theologia suadet aspirare ·
cui quanto p̄ximior tanto sublimior et liberior est
voluntas · que velut ex alto iubet et imp̄at sensua
li voluntati · p̄pter cuius tractum sicut nec p̄pter
motum naturalis appetitus non deserit locum su-
um quo adheret deo ponēs in eo spem suam fidem
atqz dilectionem · Qz si iuxta sapientis verbum si-
cut parturientis cor suum fantasias patitur · ut sit
in sensualitate · non dat in illis cor suum intellectu
ale nisi ab alto īmissa fuerit visitacio · secundum
quam regitur · agitur · atqz dirigitur · non quidem
fatali necessitate seu fluctuacione fortuita · Colli-

gim⁹ em̄ ex īmensa diuine ꝯgnicōnis viuacitate
longe sup nr̄m cognoscendi modū simul et ex volū
tatis libertate ꝙ apud eā nichil est fortuitū nichil
casuale nichil insup ad extra necessariū vel fatale
Racō p̄mi est qm̄ nichil agitur in mūdo qn̄ ab eter
no p̄uiderit illud deus cū tota serie causarū eciam
mimarū. Secus apud hoiēs preter quoꝝ intencō
nē ꝓdeūt effectus ex variarū ignotarūqꝫ eis cārū
cōcursu. quemadmodū vidē est in inuēcōe thesauri
dū terra fodit̄ ut excolat̄ nō ut aurū inueniatur.
Hic ortū habuit fortassis illud aristotil̄. ꝙ vbi ma
gis ē de intellectu ibi min⁹ de fortuna. Recte quidē
adeo ꝙ vbi totū ē p̄intellectū nichil ē fortuitū. Si
vero fortunā q̄s trāsferat ad cām ꝓducētem effec
tus qui dicuntur in ordine ad nos fortuiti. sic p̄mā
causam dicere possum⁹ esse fortunā. qm̄ p̄ncipali-
ter et immediate concurrit ad omnem effectū. De-
disset hoc modo virgilius vm̄ epytheton fortune.
dicēs. fortuna omnipotens ⁊ salustius ꝫ ꝓfecto
inq̄t fortuna in oī re dn̄atur. Ceterū de fati nc̄cita
te liquet ex p̄missis ꝙ nichil ī rebꝫ creatis tale sit.
facta ad p̄mā causam ꝯpatiue q̄ nulla actionis ne
cessitate cōstrīgitur neqꝫ respectu celi neqꝫ ēspectu
terre et oim̄ que in eis sunt. Coagit tamen diffe-
rēter in actionib⁹ que dicūtur nāles quibus non ē
ānexa racō ꝓpria. nec ex ꝯn̄ti vllā hn̄t libertatem
seu cōtingenciā in agēdo ex p̄ncipijs suis ītn̄secis

Aliter in habentib⁹ cōiūctam racōez q̄b⁹ intrīseca
facultas ē volēdi l' nolēdi scd'm iudiciū ꝓprie rōis
nichilomin⁹ si ad p̄mā causam nāliter agēcia re
tuleris. illa nō necessario s; cōtingent efficiūt mo-
tus suos. hoc in miracul' factis circa solē circa ig-
nē circa mare t̄rā et bestias ꝑspicuū est fidelibus.
Dat̄ itaq; regula q̄ in ōni productione si occurrit
aliqua cā libere cōtingent agēs q̄tquot fuerīt nāli
ter coagētes effect⁹ ille cōtigent ꝓducit̄. Qua in
re patet q̄ act⁹ elicit⁹ create volūtatis sortitur cō
tigenciā ex duplici radice ex sua intrīseca et ex su
periore diuina. Monach⁹. Causam nō inuenio
volucer hys q̄ dicta sūt repugnādi neq; alit̄ phie
verba loquētis apud boeciū de fatali nc̄itate reci
pienda puta. Scis attamē cōturbari nōnullos a
pud q̄s de⁹ ita cōsid'at̄ tāq̄ rex sup̄mus q̄ vnico se
mel impio cōstituerit vniūsū mūdū dans vnicui-
q; rei ꝓpriū officiū quēadmodū t̄ren⁹ rex instituit
vel exercitū suū vel curiā iudicioꝝ et legū aut arti
fex aliq̄d horologiū. ipse vero deinceps manet quie
tus neq; sollicitus per singula. nituntur hanc esti
macionem suam fulcire per vulgatum illud Au-
gustini verbum. deus sic res administrat ut eas ꝓ
prios mot⁹ agere sinat. qui et ꝓphetico ore dixit. e
go sū deus et non mutor. Volucer. ita ē mōche
Redeunt tales ad superius improbatam ph̄anciū
opinionem. quā insectantur m̄lti secularium l̄rārum

ac existimacio vulgariū·quoꝝ videbis aliquos si
ad scripturā sacrā se cōuerterint nichilipendere vel
irridere simplicitatē eius eo ꝙ maxima ꝑs contexi
tur historijs·habemus inquiūt aliunde narracio-
nes historicas·que et stili splendore et rerū gesta
rū magnitudine nō inferiores existunt·Vm̄ptamē
hoc interest qm̄ historias habet scriptura sacra ꝓ-
ut in eis cōtenta reuelauit deus ꝑ ꝓphetas longe
p̄us añq̄ fierēt·Ex q̄bus pulcherrime ac saluber
rime veritates elucescūt· Elucescit p̄mo diuina ō
niū p̄cognicio simul et ꝓuidencia regitiua omniū q̄
gerūtur tā in celo q̄ in terra que voluntati sue ser
uire facit vniuersa nūc ꝑ bonos nunc per malos
aduersum quam nō est sapiencia neqꝫ consilium
adeo ꝙ homines vel demones implent p̄dispōnē
reuelatam dei dū conantur illam vel effugere vel
frustrare· Sūt in exemplū venditꝰ ioseph·et expo
situs cum alijs infantibus aquis moyses ⁊ dauid
a saule ꝑsecutus·cū ceteris absqꝫ numero· Eluces
cit preterea ꝙ prenūciacōnes dei factas per ꝓphe-
tas vel ꝑ scripturā cōdicionē sepe recipiūt licet ex
p̄ssa nō sit scd̄m varietatē meritoꝝ vel demeritoꝝ
et voluntatū apud illos q̄bus vel ꝓ q̄bus hm̄odi p̄
nūciacōnes fiunt· Hoc de iona respectu niniuitaꝝ
hoc de ysaia respectu ezechie·et ita de reliq̄s liquet
Relinq̄tur idcirco semꝑ hominibꝰ dū viatores sūt
pm̄e locus et pie oracionis atqꝫ cōuersionis effectꝰ

nec ex immutabilitate dei vel p̄nūciacionis sue des
peracioni locus datur. Elucescit amplius nō esse
seruiendū deo ꝓ sola ꝓsperitatis adepcione vel ad
uersitatis euitacione tēpali. q̄ veritas in euangeli
o manifestius tradita ē. q̄ lex antiqua tēporalia
cōmoda vel incōmoda rememorans exponeret: est
equidē premiū p̄stancius merito nichil autē tēpa
le p̄stancius est virtute. Sed neqꝫ cū stoycis ē sa
tis dicere virtutē esse premiū sui. sicut vicium seip
sum penam habet. Alliciendi fuerūt homines ad
laboriosa virtutum opera et a suis voluptatibus
viciosis arcendi ꝑ separatū aliquod maius tā pre
miū q̄ suppliciū. Ad qd̄ ph̄ia qꝛ pertingē non potu
it hic deficit cū sua cōsolacione: deficiunt et illi qui
volētes suis exhōrcōib⁹ vel p̄dicacōib⁹ bn̄ instituē
ad amorem dei ꝓmittūt ꝓ illo q̄si cōmutacōnē q̄n
dā bō tēpalia ut diuicias ut sanitatē ut ꝓlē egre
giū à aliqd̄ similiū. sic em̄ et cortex lrē veteris p̄tēde
bat q̄uis int⁹ ꝓphetici et eleuati viri sp̄ualia sub
hys tēporalibus ꝓmissionib⁹ obumbrata cōcipe
rent et gustarent. sed de hoc lacius infra. Eluces
cit postremo ex hac diuine volūtatis ad vtrumli
bet actione extra se liberrima que solo nutu tēpat
orbem q̄ oraciones spesqꝫ nostre diriguntur non
inaniter ad deum q̄uis immutabilem. qꝛ cetera
omnia mutare scit et potest dū vult. et hic ē gn̄al
motus insit⁹ omni creature. quem obediencialem

nominare possum⁹ ut e⁹ sequat̄ īperiū· quēadmo
dū de ascensu g̃uus ne vacuū fiat dici solet· Et pro
fecto si deus sinat res agē ꝓprios motus· ɔn̄s est
ut eos possit vel impedire vel mutare· alioq̄n nō iā
res sineret· ꝫ ageret vellet nollet· Qn̄eciam minis
tracio nōne reponit̄ in ordine causarū quas ab ini
cio deus instituit· ꝓprius aū motus āgeloꝝ liber ē
in agendo· Proinde sicut spūalia pociora sunt tem
poralibus tamq̄ illorum finis· ita fit in temporali
bus mutacio ꝓut exigit gratuitū regimē spūaliū
p̄sertim ad finē eterne bt̄itudinis cōsequendū· In
hac autem regione vel ordine spūalium reponūtur
diuina carismata· precipue fides spes et caritas·
quibus motus inditus et quasi ꝓprius est impetra
re miracula dum expedit ut q̄ in aquis validis
terra appareat arida· in medio fornacis ardentis
sit ventus roris· q̄ montes transferātur· et qd̄ lon
ge maius optabiliusq̄ est fit ꝑ istas virtutes et
oracionem eis subnixam· ut expeditū sit ⁊ alacre
liberū arbitrium voluntatis humane ad dirigen-
dum pedes sue affectionis· et intencionis in viam
pacis et salutis· Ad conformandum preterea diui
ne voluntati suam edemq̄ prorsus inniti dicendo cū
ꝓpheta· ut iumentum factus sum apud te· et ego
semper tecum· tenuisti manum dexteram meam
et in voluntate tua deduxisti me· vn̄ lib̄ collocucōi
diei presentis terminū dare sub hoc metro·

Quartū et vltimū metr̄ scdi
Vnnis orb⁹ subsidiū sibi
Querit a vidente
Cui plus nitit̄ ut magis audijt
Imminēs periculum
Matrē dū cecidit puer aspicit
Ac ei manū dat
Scit quia non valz ex se surgere
Querit hinc iuuamen
Vulnere fract⁹ qui medicamina
Nouit hunc requirit
Potat amaris vrit et ignibus
Huic obedit vltro
Litib⁹ implicitus sibi querere
Iure vult peritum
Dictaqz nec refugit sua credere
Conscius suimet
Cur igitur ceci pueri quoqz
Saucyqz valde
Iuris et ignari nos tradere
Non cito velimus
Xp̄e tibi qui rite per omnia
Vis opem referre
Quo sine nulla valent discrimina
Vi vel arte pelli
Duc petimus quo vis mora n̄lla sit
Ibit alacris mens

Si caro tardat perqꝫ pericula
Cuncta te sequetur
Grata nec inualido cum murmure
Perget aut trahetur
Cur peccata sciens cumulet noua
Dum licet mereri

¶ Explicit liber scd̄s.

¶ Incipit terci⁹. ¶ Prosa p̄ma. Monach⁹.

Assum volucer desiderās rursus ex te audire verbū sup̄ ꝯsolacione pegrini: sollicitā em̄ sup̄ hec auditatē ex puigili cordis mei cura que te loco tempeqꝫ preuenit intelligis. Volucer. Spes ut dixi monache solatur eum confugiens ad deū tāq̄ ad thronū gracie ad tēplum et arā miscd̄ie ad archā federis ad libertatis asilum ad firmam petrā et solidum littus. A natura siq̄dem ita videmus institutū. ut debilior īnitat̄ forciori. sicut vitis vlmo edera quercui naufragus tabule puerul⁹ matri. Solatur ipsum preterea scriptura sacra reuelans decursum mundani regiminis a p̄ma voluntate libertima. cui nostra conformis esse debet. Quemadmodum vero per spem vis irascibilis sic p̄ hm̄odi ꝯformitatē rōnalis ordinat̄. ⁊ ex cōsequēti cōcupiscibil̄ dū ita fuerit ꝯformis et subdita q̄ ipsius et dei sit vnū velle et vnū nolle qd̄ amicicie ꝓpriū est